

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. П. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 225-41
Телефон Друкарні 225-25
Адреса для телегр.: Діло Львів
Квиток: П. К. О. Львів 504.000.
• Вихід Часових Листів
Прага „Діло“.
Реклама на зворотному.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 3.00 злот.
Чвартірочно 12.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 80.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.,
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

Українці в Румунії.

АНГЛІЙСЬКА ПЕТИЦІЯ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

Як довідуємося, група англійських послів та інших осіб вислала до Ліги Націй петицію в справі української меншости в Румунії, звернувши особливу увагу на важке положення українського шкільництва на Буковині та в Басарабії.

Петицію підписали лорд Дікінсон, лорд Раддер, посол сер Франсес Д. Екленд (бувш. віце-міністр закордонних справ, консерв.), посол сер Роберт Гауер (консерв.), посол В. С. Ліддал (консерв.), посол Ловат Фрейзер (націон.), сер Волтер Нейпір та інші.

(Укбюро Лондон).

Що є з пластовою командою Закарпаття?

Недавно подали ми вістку про ліквідацію української пластової команди на Закарпатті. На дніх була вибрана нова команда, але переорганізована так, щоб не мала ніякого впливу в Союзі Пластунів Закарпаття. В цьому Союзі голова, секретар, скарбник та інші були вибрані все з українських пластунів, бо їх на Закарпатті найбільше. Але тепер на ці місця назначили Прага самих чехів, замість української урядової мови прийшла чеська, все в руках

чехів, а крім цього я назву Союзу Пластунів змінено. Якщо українські пластуні з цим не погодилися би, то вважали би їх за ірредентистів, нелояльних до держави і т. д., тим більше, що пластунам закидають, будто вони на пласт. джемборі 1936 р. в Румунії співали „Ще не вмерла...“; за це ведеться кариє судство. Краєвий звігодавець східного Закарпаття у зв'язку з „подіями“ на джемборі адеградований.

Повітряні сили ССРСР.

Як подає московська преса, до кінця цього року матиме ССРСР коло 8.500 боевих літаків, дуже добре зважотреніх.

ОРДЖОНІКІДЗЕ ЗАМОРДУВАЛИ?

В ССРСР і закордоном ширяться чутки, що

народного комісара важкого промислу Орджонікідзе замордували. З огляду на те „Ізвестія“ та „Правда“ помістили офіційну заяву про причину смерті Орджонікідзе, яку підписав народний комісар здоров'я та кількох лікарів.

Італія заборонила вербувати добровольців до Еспанії.

В італійському урядовому деянику по'явився заборона вербувати добровольців до Еспанії під карою 6-місячної в'язниці та гризни 3.000 лір. Особам, що намагалися би виїхати до Еспанії, загрожує 3-літня в'язниця. Також заборонили добровольцям переїздити італійську територію.

ЕСТОНІЯ ТАКОЖ.

Рада міністрів ухвалила закон, що під загрозою 3-літньої в'язниці заборонює естонським добровольцям брати участь в еспанській громадянській війні та вербувати добровольців.

ГРАНИЦЯ ЕСПАНСЬКОГО МАРОКА ТАКОЖ ЗАМКНЕНА.

До Парижа дійшла вістка, що до південної Еспанії причаїло 5.000 мароканців та воїнів чужинської легії; ужиють їх у наступі на Аль-

мерію. З огляду на те французький уряд замкнув кордон між французьким і еспанським Мароком. Стережуть кордон окремі військові станиці, що контролюють документи всіх подорожних, які переїжджають кордон.

КОНТРОЛЕЮ ЕСПАНСЬКИХ КОРДОНІВ КЕРМУЮТЬ АНГЛІЙЦІ.

Контролю еспанських кордонів займається спеціальний уряд під проводом британських урядовців. Двох високих британських урядовців наглядатиме над контролею обох сухопутних кордонів: еспансько-португальського та еспансько-французького; всі члени комітету не-інтервенції погодилися на те. Як подає „Юнайтед Прес“, Англія покриє 16 проц. коштів контролю.

Знову збомбардували Мадрид.

Як повідомляє радіостанція з Бургосу, національне летунство з успіхом збомбардувало південні і північні ділянки Мадриду, головню ділянку, а також під Аргандою. Кілька ворожих літаків зістрілено.

В ЧИХ РУКАХ ОВІЕДО?

Національна радіостанція під Овіедо повідомляє, що Овіедо є нездобутим; радіостанція в Саламанці категорично дементує вістки з валенсійської радіостанції про успіхи червоних на астурийському фронті. Валенсійська радіостанція подала опівночі, що положення під Овіедо виглядає задовільне: червоні посуваються в бік Овіеда і відкинули ворожі наступи на лінійках Роблас, Руєнберраба і Вівець дель Ріо.

НАЦІОНАЛЬНИЙ НАСТУП НА КАТАЛЬОНІЮ.

Вечірній комунікат ради оборони Каталонії повідомляє, що на відтинку Порталь Рубіо (південна Арагонія) ворог атакує дуже завважно, але червоні відбили наступ і навіть перейшли до протинаступу.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

Як повідомляє національне командування, під Калямосею національні війська здобули ворожі укріплені становища, під Ескамплеро і Рібеллес відбили ворожий наступ, в якому згинуло 4.000 червоних; подібно під Лягарнатілею. Рада оборони Мадриду подає, що червоні укріпили здобуті вчора становища над Харамою і відбили національні наступи на університетську ділячину.

Деклярація полк. Коца.

Львів, 23. лютого 1937.

Вправді у соймі йде „велика“ бюджетова дебата, але вона знаходить на польській вулиці мінімальний відгук. Зрештою, сойм взагалі ніколи в Польщі не був предметом зацікавлення широких кол населення (за винятком хіба коротких періодів явної боротьби з урядом) і нема ніяких даних, щоб ця сесія, у якійши, зроджений з виборів 1935 року, ставала політ. аттракцією. Ціком слушно: там де бюрократизована і змеханізована машина для поагода законів, що не вносять собою нічого сутнього нового, ніякого нового політичного духа. Державно-польською актуальною подією дня, у змістї не тільки новини на найближчі дні й тижні, але й з поглядом найповажніших державних проблем, є справа монтування нового польського політичного табору. яка добігає до кінця.

Познакою цієї останньої стадії була вже велика промова посла Медзінського тому 10 днів у т. зв. дискусійному клубі у соймі (членів колишніх самостійницьких груп і формацій). Тиждень тому той сам п. Медзінський у 2-году рефераті розвинув тези того свого попереднього відчиту. Дискусія відбулась чергового дня, врешті в неділю почули ми ідеологічну платформу давно заповідженої нової політичної організації. Ця ідеологічна платформа має заповнити пустку, що повстала через смерть марш. Пілсудського, як лідера як не як одного політичного табору. Нова організація має заступити ББ, для якого програмою була фірма Пілсудського та яке повисло було у повітрі, коли помер Пілсудський та ввійшла в життя нова конституція і нова виборча ординація.

Полк. Славек, творець ББ, нової конституції і нової виборчої ординації (пп. Цар і Подоський фактично були тоді тільки технічними виконавцями, „спецами“), ворог політичних партій і преси та вільної суспільно-політичної диференціації, проголосив був тезу, що все державно-політичне життя має опертись на законі (конституції, ординації) і що тому писані політичні програми та організовані політичні гурти — зайві. Розважимо ББ і потуримо старим політичним партіям, не допускаючи їх до впливу на державні справи та не даючи їм змоги свобідно проявлятися в терені. Внаслідок цього прийшли народини безлічі нових політичних „партій“ та повна — пустка. Ця пустка кидалась так яскраво у вічі і так дошкульно давала себе відчувати кермуючим чинникам, що вони рішили покласти їй край.

З доручення марш. Сьміглого Ридза за нову політичну організацію польського громадянства взявся полк. А. Коц. Періодтиші, що тривав від травня м.р. і вказуваніи на повну неадапту організаційно-консолідаційних спроб, тепер закінчується. Деклярація полк. А. Коца стала

Гр. Лев Толстой.

так це кооперативний
Торговельно - Промисловий Банк
Львів, ул. Гродзських ч. 1. І. п.
Тел. 292-15

 $M-H_2$

на сяких чи таких умовах". Українці, пишеться там далі, з обуренням відкидають подібні інсинуації та заявляють, що будуть доти боротися, доки не досягнуть остаточної мети, своєї незалежності. В боротьбі за своє визволення будуть вони шукати спільників серед тих, хто є ширим і природним ворогом їхнього ворога.

(УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Крик розпуки голодного й перенаселеного села.

Два маніфести польських 74-ох організацій і комуністів проти українців.

З ПРОМОВИ ПОС. В. ЦЕЛЕВИЧА.

Під час наради союзу над бюджетом міністерства хліборобства дні 13. і 14. м. виголосив довшу промову пос. В. Целевич у зв'язку з маніфестом польських товариств у справі земельної реформи. З промови пос. Целевич — каже посол Ц. — довів нам, що з ініціативи польських посів цієї землі повинна бути маніфест 74-ох польських товариств у справі земельної реформи у Сх. Галичині. В цьому маніфесті говориться, що велика земельна власність у трьох галицьких воєводствах є і була в польських руках. Погоджуємося з тим, що під сучасну хвилю велика земельна власність на цій території є переважно в польських руках, але давніше не була їх власністю. Промовець розкрив історичні польські джерела, які висвітлюють історію великої земельної власності на українських землях і подіють в який спосіб велика земельна власність перейшла з рук українських бояр у руки польських латунів. В маніфесті кажеться, що з розпарцелювання 300.000 гектарів землі приблизно 220.000 перейшло в руки українського населення. Я не маю доступу до офіційної статистики, але думаю, що подані в маніфесті цифри є невірні (оциркулював). Це не відповідає правді. Адже по всьому багато польських осад і колоній на просторі трьох галицьких воєводств.

Маніфест же у давні на тривогу і вважає, що перехід землі великої земельної власності в українські руки є національним нещастям, і що існування польської держави є загрозою, коли земля великої зем. власності переходить у руки місцевого населення. Тимчасом відомий польський економіст Володислав Грабський у своєму творі „Дія Польщі“ на ст. 103 пише так: „Справа посідання землі на окраїнах казавити волю, поє багато крові, є джерелом ферменту. Ідеал польської землі на окраїнах смага до почування національних, але сягає поверховно, бо не відносно ототожнювати Польщі зі станом посідання землі поляками, а ще більше — з правом польців до посідання землі. Так говорить великий польський вчений, лідер вшепольського табору. Але найсильнішим аргументом

маніфесту проти переходу в українські руки є той „аргумент“, що перехід землі в руки місцевого населення зменшить безпеку держави.

Якщо навіть 200.000 гектарів землі, призначеної до парцеляції, перейде в руки колонізаційно-осадників, то на нашу територію приїде приблизно 20.000 родин. Цей приріст польського населення не матиме ніякого значення для оборони держави. Він шонайбільше збільшить у деяких воєводствах відсоток польського населення на 2—3%. Але одночасно мусить настроїти ворожо до держави мільйони місцевого населення. Якщо зrealizовано би гасло маніфесту і вся земля перейшла би виключно в польські руки, то це підірвало основи господарського існування українського селянства, збільшить великі маси безробітних на селі, загостить страшенно національні відносини. Слід ще додати, що наші території не мають розвиненого промислу і що інвестиційний план нехтує потреби наших територій і тисячами безробітні на селі не мають можливості знайти працю в місті. Отже переведення в життя постулатів маніфесту польських товариств не тільки не зменшить оборонної сили держави, але навпаки, ударить в основи цієї сили. Одночасно промовець пригадав, що чотири місяці тому К. П. З. У. видав маніфест, що його розкидають між населенням в сотках тисяч примірників. Цей маніфест скажено атакує політику Української Парламентарної Репрезентації, закидаючи їй, що вона на випадок війни хоче кинути українську молодь до боротьби проти Совітів, а одночасно український селянин не має можливості купити ні клаптика землі. Тимчасом Москва обманює, видає гроші, веде агітацію в радіо, відозвах і т. д. І в цій хвилі представники польських товариств мають відвагу кидати небезпечне соціальне гасло „дідати землі для місцевого українського населення“. Чи маніфест польських товариств не підтримує комуністичного маніфесту? Проти нового експерименту з колонізацією виступили не лише визначні польські публіцисти, але навіть ендецький час. „Кур'єр Варшавський“ пише, що колонізація на українських землях є дуже і дуже небезпечним експериментом, що загрожує

і буде загрожувати оборонній силі держави. Побоюся, засміяв промову, що цей маніфест не був злощасним відгомном даної політичної магіатії королівств на сході, яка була трагічною у своїх намірах і для української і для польської нації. (Оплески).

З ПРОМОВИ ПОС. Г. ТЕРШАКІВЦЯ.

На початку промовець звернувся до міністра хліборобства, щоби скромні фонди призначені на меліорацію, вживано на призначену ціль. На основі документу про кошти перенесення бараків організації молоді т. зв. „Юнації“ в Гряді Літінській над Тисменицею виклав велику розтратність меліораційних фондів. І так згадані баракі мали бути перенесені до Сарні. Їх вартість перед розбіркою сягала 3.300 зол. За них давали 2.000

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 5.

О-КА.

РІШЕННЯ.

16-го лютого.

Сьогодні відносилася торт до буфету. Там відразу завали мене до товариства: казали робити каваски. Рух, гамір, крик — як звичайно перед забавою. Навіть не чулася, як прийшла десята година. Буфет готовий, ком'ютові у вечірніх одягах уже на своїх місцях. Треба було йти до кати. Щось скортіло мене поглинути на салю. Ах, цей, так добре знайний вид! Розмальовані весело стіни, зашита смережина, яскраве світло. Салю лише ще холодно і пустою. Але за годину кружальтиму тут під звуки тузюно-мідних тонів молодого танга в різнобарвному світі ре-факторів десятки тихо шепотливих пар.

Втикнулася проти волі картини-спомини. Злізши разів танцювала я на такій салі із щасливим усміхом на устах, в обіймах Ромка.

Скінчилося.

Ах, як хотілося би повернути час і знову так бездумно плести, під звук сентиментального чоботу!

Вже збоїли.

Чим-чому я право бавитися тоді, як Ромко бавився з вакаши думками серед чотирьох тиоромних стін, що замкнули йому на віки цей світ? Значить, до кінця життя треба мені вникати танку і безжурного настрою забави.

А в мене щойно 22 роки.

Несподівано.

Чимось більше вибігав я надвір. Спинився, одяг серед темної, холодної ночі. Згорні здоганяли мене вже перші звуки танцювальної музики. На роз-квітні зустріла веселе товариство. Мої знайомі

йшли на забаву. Я натиснула на чоло капелюх і високо підняла футурний комер плаща. Не хотіла, щоб мене пізнали. Не хотіла зустріти їх поглядів спочуття. Не хотіла, щоб мій вид нагадав їм нашу дівчистість.

Але щось давило за горло. Може зависть?

17-го березня.

Прийшли Ромкові родичі. Ідемо ввечерувати побачення. Мутну гарно відігнати. Може дозволить мені довше говорити.

20-го березня.

Вчора бачила його 15 хвилин у приваті ключника та цілої родини. На уста тиснулися питання, слова, але говорити не було сил. Коли Ромко балакав з родичами, я гляділа тільки на нього.

Під очима тін, біля уст глибока риска.

Я мала кілька значаючих питань:

— Як почувався?

— Чи не холодно тобі в келі?

— Чи дістаєш ще теплий харч?

Буденні питання, що повторюються при кожному побаченні.

А на уста тиснетесь стільки слів, стільки хочеться розказати! Ромко відповідає з усміхом, але це вже не той усміх, що давніше.

Хвилини, на які їдемо цілі місяці, скоро минають. Ключник нагально до виходу. Короткий поцілунок і стиск руки: „Не забувай про мене, Оксаню!“ А від дверей ще один довгий, сумний погляд. Стукнула двері і вже його не було. Лише відгомін кроків, що затихають.

Виходимо мовчки. Мати Ромка кокетує словами, що скакують по обличчю, батько нервово лютує біноклі. А в мене одна думка: знову доведеться ждати довгі, сірі дні — аж до чого-вої зустрічі.

Хто зна, може до цього часу перенесуть його до іншої вакаши і треба буде далеко їхати.

2-го квітня.

Як Ромко страшенно постарівся. На цій злижці, що стоїть біля мене він такий молоденький. Пам'ятаю, як ми її відбирали. Я захоплювалася, що така гарна, а Ромко дивився, що так молодого на ній виглядає. А згодом ми пішли до кінця.

Боже, видіється мені, що це вчора було. А рештування, процес, присуд — це хіба кошмарний сон. От, зараз відчиняться двері і звідси Ромко, пригоріло.

11-го квітня.

Писали до мене Ромкова мама. Дістала від нього дуже розпучливого листа. Пише їй, що починає тратити віру у свої і мої сили. Бойться, що мені дуже важко витримати в такому положенні. Дуже вже тузиться за мною і просить старатися, щоб він якнайчастіше зі мною бачився. Пані розинкова додає від себе, що сильно хвилює її вистрій сина. Треба його докучно успокоїти, а це лише я можу. Чи ж не найкращий вихід був би зв'язатися із Ромком у власній капітані — пише — може тоді було б йому легше?

Цей лист мене заскочив. Я ніколи не допускала у своїх думках такої розв'язки справи. Зв'язатися з Ромком, стати його жінкою — і що-ж це змінить в моєму житті? Лише приваще.

20-го квітня.

Вігаю ціленим дивим по урядках, щоб видобути дозвіл на розмову. В хаті нічого не говорила про лист Ромка матері, не хочу своїм додвати журби. Але сама не маю спокою. Знову вернувшись додів, безсонні ночі з днів процесу. Як тягнуться години, коли так лежати з відкритими очима.

А на світі все пахло весною і вчора почалася весна. Перед роком в такий час ми ходили за

НОВА КНИЖКА

Кнут Гамсун:

ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ

Повість, стор. 152+18 стор. передмови.
Переклад Івана Ставницького. З передмовою М. Рудницького. Ціна 2-50 зол., порто 25 сот.

Історія бурлаки — написана одним із найближчих сучасних повістярів — веде на пенсольного та майстром часів, автором „Голоду“, „Пана“ та „Вікторії“, лауреатом Нобеля.

прийшли колоністи, то оба ці народи злучилися разом і повстали проти того, хто прийшов забирати їм землю. Тому дійсно бідний селянин не має з чого жити, не має варстату, не має знання і не має кредиту. Чи селянин, який має пів морга або один морг землі, має одну корову має з чого удержати свою родину? Він мусить відняти від уст дитини і своїх найближчих останню літру молока, щоб оплатити всі данини і всі податки. Хто платить високі податки, вміє боронити себе, але він, селянин, не вміє та не може боронитися. Правда, якби дрібні селяни були зорганізовані, якби диктували ціни, якби зіли половину масла, яєць і т. д., то за другу половину дістали би таку саму кількість гроша. Але на жаль, селяни не мають такої організації, щоб могли диктувати ціну за свою працю і продукти. Влада замість піддержувати різнорідні організації, кидає їм колоди під ноги. Наводить сумний факт, якто в одній школі у Рудеччині прийшла дитина до школи і зімліла, бо без вечері та снідання прийшла до школи. Виявилось, що її мати приїхала зі Львова пополюдним поїздом, пішла на село купити молока, щоб поїхати до Львова і заробити якийсь гріш на вдержання родини. Так виглядає наше село. Там страшне перенаселення, бо на 1 кв. кілометр є 108 мешканців, нема запасу землі, бо з півтора мілона гектарів землі до парцеляції залишилося ледви 200 000 га і поза краківським та келецьким воевідством українські землі є найбільше перенаселені. Пан міністер успокоює, що не буде парцеляції з чужих воевідств, лише місцева. Тимчасом справа виглядає зовсім інакше. І так у селах Хлопи та Бучаки на 500 моргів землі українці дістали лише те, що мали в сусідньому селі поміж своїми ґрунтами, себто коло 45 моргів, а з двох фільварків не дістав українець ані одного морга землі. Так виглядає ця місцева колонізація у практиці. Якби дрібні рілники мали змогу заробити, якби була сезонна еміграція, тоді 900 000 карловатих господарств могли би одного члена родини вислати на заробіток. Перед війною і на початку існування польської держави на сезонну еміграцію виїздило понад 500 тисяч, на постійну 300 000 людей річно. Це були заробітки, це були великі мілioni. Якже тепер виглядає заробіток селянина? Якби за основу обчислення взяли не 8,8 сотнарів жита з гектара землі, як це робить міністерство, але 10 сотнарів, то по заплаченні податку залишається господареві враз з родиною, який має не два, але 5 га землі, денний заробіток 18 і пів сотика, коли у станіславівському воевідстві на осн. урядової статистики робітник заробляв не за день, але за годину праці 35 сотиків, у волинському — 36 сот, у тернопільському — 43, на Шлеську — 63, у Лодзі — 75, у варшавському воевідстві — 1,02, себто денно 2,80, 2,88, 3,44, 5,04, 6,00 і 8,16 зол. Кожний з нас знає, що цей рілник не працює 8 годин, але нерідко працює 20 годин і він заробляє лише 18 і пів сотиків денно разом зі своєю родиною на свому варстаті праці. Отже нічого дивного, що крик розпуки огорнув село. Розпуку можна би алагідити, якби домашній промисл був розвинений, але так не є. Знову 100 000 австрійських корон колишньої краєвої самоуправи, що були призначені на піддержку домашнього промислу, не може Хліборобська Палата видобути до нині з міністерства скарбу на піддержку домашнього промислу. Тимчасом згідно зі статистикою львівського воевідства дрібний рілник працює лише 180 днів у році, — решту днів марнує.

Вкінці подав, що в 15 селах над Дністром працюють родини над збутом лозових кошів і виробляють від пів міліона до 3/4 міліона кошків річно; ці кошки мусять збувати за 15—20 сотиків у руки спекулянтів, які беруть за них по 40 сот. Отже для них нема кредиту, нема можливості зорганізувати відповідну кооперативу, щоб в цей спосіб вивести їх з цього положення, бо їх страшенно вислизують. Тому слід би засадити коло 300 моргів лози на всіх неужитках по громадах, але нема на це кредиту. Повітовий виділ ні збірні громади не мають на це фондів, а ці люди не мають з чого жити і не мають з чого платити податків. Колонізація на українських землях буде агітаційним засобом для комуністів,

які тепер часто оперують аргументом, що лише вони можуть дати землю. Тому то і в нашому інтересі і в інтересі держави протиділати цій агітації. Найкращим аргументом буде рівномірне трактування при поділі землі між місцеве населення, що працює на цій землі. (Оплески.)

З ПРОМОВИ ПОС. В. БОЛЮХА.

В дискусії над бюджетом міністерства хліборобства виголосив довшу промову пос. В. Болух проти колонізації українських земель. Підкреслює, що внаслідок перенаселення, роздроблення, неретовності, задовження рілних господарств, нестачі продукційного капіталу і дуже низької культури на селі, рілня структура погіршується з дня на день. Одним з засобів хвилевої виправи рілної структури є парцеляція, що принесла би деяку полєкшу для дрібного хліборобства, якщо би при парцеляції головну ролю відгравали господарські і соціальні моменти а не політичні, як це діється на українських землях у Польщі. Пригадав, що на українських землях 90% дрібних господарств, що мають ледви 13% всього запасу землі та є зовсім нежиттєздатні. Одиноким джерелом заробітку українського збуженого села є фільварок. Прошу зясувати собі таке катастрофальне положення, що навіть це одинокое джерело його нужденного заробітку парцелюють і земля не йде на доповнення його варстату праці, але переходить в руки колоністів. І що ж дається цьому бідакові за втрату навіть можноти тяжкого заробітку? Одну надію на голодову смерть в найближчій будучности. Іншого виходу нема.

Закликує нам, що ми ведемо агітацію під гаслом: „Ні пяди землі в польські руки“. Стверджує категорично з цієї трибуни, що це неправда. Ми ставимо справу парцеляції ясно, виключно під кутом господарської і соціальної рачії. Ми стоїмо в обороні цілої людности, поспішно осілої на наших теренах, отже і польського населення. Бесідник згадав, що місцеве польське населення солідаризується з нами в цій акції, бере участь у вічах і бореться з нами разом проти колоніст. намірів розуміючи, що колонізація земель елементом з корінної Польщі загрожує її існуванню. А щоб це населення наставити ворожо до українського населення кинули гасло: „Ні пяди землі в польські руки“. Заперечив теж рішуче, щоб на вічу в Тернополі українці кричали: „Ляхи за Сян“ і щоб протестували проти парцеляції між місцевих поляків. Описав навіть теж приклади, як трактують українське населення при теперішній парцеляції. І так в одній громаді призначено 110 моргів поля на парцеляцію. В цій громаді є 92% карловатих господарств, а проте власник не хотів продати ні кусника ґрунту місцевим селянам, заспокоючись заборонаю староости продавати землю українцям. В іншому випадку власник продав 30 моргів поля на заплачення податків, з того полям 27 і пів морга, українцям 2 і пів морга. Невмовірно, але правдиве! До того купця на 2 і пів морга старооста не затвердив, затверджуючи одночасно всі контракти купця поляків. Цалі бесідник відчитав одну летючку такого змісту:

„Rządowo-upoważnione Biuro parcelacyjny Romualda Brzezińskiego. Na podstawie zezwolenia starostwa w Tarnopolu przeprowadza parcelację majątku Stechnikowce i t.d. Do parcelacji przeznaczono około 123 ha czyli 212 mg, w czym roli około 115 ha, łąk i pastwisk około 8 ha. Na stworzenie samodzielnych gospodarstw osadniczych w działkach od 4—20 ha przeznaczono 2 kompleksy: około 56 ha t. zn. łąn „Miniały“ i od „Dubowiec“ i około 38 ha łąn t. zw. „Średnie Gony“ i „Od Zbaraża“. Nabywcami mogą być tylko reflektanci wyznania rzym.-kat.“.

Отже на 123 га призначено 94 га на осадничу парцеляцію, 19 га на сусідську парцеляцію. Село Стегниківці типово малоземельне, яке на 252 господарств має ледви кілька понад 8 моргових господарств. І на цих 252 господарств призначується 19 га і то виключно для римо-католиків, себто поляків. Таке переведення парцеляції зіпхне українське населення в безодню розпуки і безнадійности внаслідок господарської руїни. Хочу вірити, що це не лежить ні в інтересі уряду, ні польського народу, який все одно, нині чи завтра мусить шукати з українцями і в цій дільниці здорової дороги виходу.

Нехай священники зроблять усе, що можуть словом і ділом, щоби прогнати язву пияства з Христового стада, а навіть нехай стануть прикладом повної здержливости, щоб могли відвернути небезпеку, якою ця язва загрожує Церкві і державі. — Папа Лев XIII.

зод. Разом коштує розбірки, перевозу й установа бараків сягали поверх 6.000 зол., себто було 50 проц. втрати на перенесення цих бараків. Описав промову зясував збуження нашого села. Пригадав, що кожний, навіть найбідніший рілник мусить мати варстат праці, рілничу освіту та кредит. Ствердив, що з усіх промов і зі всіх референтів та з заяв міністра у бюджетовій комісії виходить, що українське село є роздрібнене і збужене, бо до 90 проц. господарств мають під 2 до 5 гектарів землі, з того 60 проц. нижче двох гектарів. Якби між цих 900 000 напів спроторизованих господарств роздали авесь припас, то ледви вистало би по півтора гектара. Не було би це ще здорове, самовистарчальне господарство. А тимчасом робиться щось зовсім інакше. І це стверджує уже пос. Болух, що ми не кличемо, що ця земля має бути розпарцельована виключно в українські руки. Ми стоїмо на становищі, що земля має перейти до рук автохтонів, до рук тих господарів, які живуть на цій землі, які на ній працюють, яких батьки працювали на цій землі сотні літ, яких предки відробляли панщину. (Пос. Екерт: Польська земля до польських рук, українська в українські руки!). Пане после! Якби ми хотіли сягнути до історії, то вийшло би інакше. Тверджує, що і поляки і українці, які відробляли панщину на цій землі, які платили панщиняне відшкодування понад чверть міліярда австрійських гульденів, себто біля 3/4 міліярда польських золотих, мають право до цих земель. (Оплески.)

Інша справа, чи в інтересі держави і оборони держави лежить, щоб це село було збужене, щоб це село було неприхильно наставлене до держави? Коли міністр вносить новий проєкт закону тому, щоби ця земля не могла перейти у 80 проц. в українські руки, то я хотів би, щоб вона перейшла. Це не є забагато, але я хотів би, щоби вона перейшла і щоби це забезпечити. Чому? Бо хто пішов на ці землі, то не пішов тому, щоб їх боронити і щоб не продавати знову тієї землі, але пішов такий, що не мав ніякої хліборобської освіти, пішов фабричний робітник, який хотів зробити інтерес на цій землі. А коли переконався, що на цій землі не заробить — продав її. І тому ця парцеляція не є доцільна. Якби ці міліони гектарів землі на наших етнографічних землях розпарцельовали поміж місцеві карловаті господарства, без ріжноти національности, якби ці 720 тисяч кредити, що їх дали на колонізацію та осадництво, передали на інвестиційний кредит, — Польща нині інакше переживала би господарську кризу. Тоді українське населення було би краще настроєне супроти Польщі, як ці колоністи. Проти такої колонізації виступає не лише українське населення, але й місцеве польське. Один поляк з Поділля говорив, що перед парцеляцією між українцями та поляками були ріжноти, навіть ненависть, але коли

місто і складали пляни. Мали звичаїся в цьому році. Погодилися, що мусимо звичаїся весною, коли цвистиме бузок. У малій, старенькій церковці мого родинного села. Цілу церковцю приберемо білим бузком — і в мене на руках буде велика китиця щойно наломаного в саді, запашного, білого бузка, який ми обоє так любимо. А відтак, по звичаїно ввоземось за руки й підємо крізь поля, ген аж до ліса...

Отже наші мрії мають сповнитися. Може звичаємось саме в той час як гадали. Лише маленька зміна декорацій. Замість старої церковці — вазнична калитиця, замість запаху білого бузка — гнилий подих откояючих вогкістю, студених стін. А в ліс також не підємо — розійдемось у дверях каплиці в дві ріжні сторони темного коридору — до келії і на світ. Ах, а може в дорозі ласки, з нагоди вічання дозволять десять хвилин говорити? При ключнику, та начальником візничії...

24-го квітня.

Сьогодні розмовляла з Романом. Просить, щоб я старалася якнайскоріше дістати дозвіл на наше звичання.

25-го квітня.

Боже, що я маю зробити? Цілу ніч пересиділа з мамою. Але мама не візь мені поради. Каже, що я мушу рішити сама.

Моя різна мама не хоче мені допомогти! Лише саму на поталу думок. В голові щось шумить, лавенить — якийсь чортівський млин.

26-го квітня.

Прийшла Ірина.

„Ірхо — поради!“ — благаю.

„Оксано, тут рішення належить до тебе.“

А в голові хаос і одне заворожене питання — що робити?

(Докінчення буде)

СТОРИНКА БЕЗ ПОЛІТИКИ.

Спомини детектива-красуні.

Арманд Шотар, всіма люблений молоді, одягнений завжди по останній моді, незвичайно популярний у багатих колах Кот д'Азур мусів відкидати свої заручини з одною америк. мільонеркою. До цього приволокла його агентка Одета Соніє, яка відкрила минуле Шотара.

Це були найближчі заручини, які коли-небудь у Кот д'Азур бачили. Тільки родичі нареченої, якої їм за угодою всіх учасників повинно було залишитися у тайні, ходили скажені, що зовсім не годилося з радісним настроєм заручини. З великої журні за долю своєї одиниці, з чистим американським вирахуванням заангажували ще перед кількома тижнями відому приватну агентку-детектива Одету Соніє, щоб вона розвідала ціле минуле гарного гуляки і його адемакувала. Заручинам не могли протиставитися, бо розпещена одиниця погрожує сама собі.

Коли заручини вже майже кінчилися, у входних дверях величавої салі станула постать молоді жінки, одягненої з правдивою елеганцією французької. Вона вела зі собою малу дівчинку, яка могла мати приблизно 3 роки.

Не звертаючи ніякої уваги на гостей вона лідувала разом із малою до молоді пари, яка сиділа в барі і звертаючись до Шотара, який побачивши її поблід як стіна, промовила різними, холодними, але дівчиними на цілу салю словами:

— Ваша донечка Есі прийшла до вас, монсіє Шотар. Вона теж хоче бути на ваших заручинах.

Темне минуле.

Тільки панна Соніє знала, скільки праці й трудів треба було вложити, щоб вишукати донечку Шотара і вполю привести її на заручини. Вона догадувалась, що у минулім гарного гуляки мусить бути якась темна пляма. Як звичайно у її професії у пригоді станули її любовні комплікації, що їх колись перейшов Шотар. Вона відкрила, що Арманд Шотар звів молоді дівчину у своїм родинним місті Марсєй і відтак покинув її без серця разом із нещобною дитиною, що саме тоді прийшла на світ. Коли панні Одеті вдалося це відкрити, вона була переконана, що невинність малої дівчинки і комінітет сцени матиме вирішальний вплив на перечелену американку, яка напевне врезигує зі заручини. І справді розпещена одиниця відчувала комізм ситуації, засоромилася і врезигувала зі заручини.

Темна пляма на минулім станула в пригоді молодій агентці.

Сила правди.

„Тільки правда може вилічити любовні терпіння“. Панна Одета Соніє, одна з найкраще

платних французьких детективів працює завжди спираючись на згадані правді.

Було це минулого року в Парижі. Одна дама з париського товариства залюбилася по вуха у монсіє Пері Батар, який представився їй як багатий біржевий спекулянт. Рідня цієї дами, дуже багатої вдови звернулася до панни Одети Соніє за порадою і з проханням прослідити приватне життя Батара.

Тиждень пізніше, коли агентка збрала потрібні інформації з приватного життя Батара, сіла за столик Батара у каварні, куди він завжди заходив, молода, гарна жінка. Ще ніколи не бачився Батар так добре, як того вечора і коли обоє пізно вночі прощались, станула між ними умова щодо нового „доброго“ підприємства. Це підприємство полягало в тому, що молода жінка мала підшукати різні багаті кандидати до подружжя. Молода дама мусила дати спекулянтові список своїх найближчих знайомих.

Кожного дня подавала вона нову кандидатку і спекулянт ловився на гачок. Цілих два тижні тривала ще каварня знайомість і між обома виявилася доволі симпатична кореспонденція в справах „матримоніального гешефту“. Шойно тоді зварила Одета Соніє завдати закоханим вдовиці вирішальний удар. Зовсім ненадійно прийшла підчас стрічі спекулянта зі закоханою вдовичкою і почала відразу говорити про різні „блискучі партії“, що вона їх знайшла для Батара. Коли збентежений Батар намагався протестувати, вона вийшла з торбинки всі листи у матримоніальних інтересах і... справа була поладнана. Пані Ф. Б. відчинились акціоні очі. І адоратор міг бути вдоволений, що вона не виготовила проти нього скарги.

Лік на заздрості.

Заздрості можна вилічити зовсім просто: переконати заздрісного наочно — казала завжди панна Одета Соніє і на тому висказі будувала всі свої справи у питаннях, що з них виходили в гру заздрості. Найбільше класичним прикладом була пригода з одним старшим банкіром, який доручив панні Соніє слідити два місяці свою регарну жінку. І всі зусилля переконати заздрісного мужа розбивались. Вона приносила йому різні знімки жінки, разом із товаришками. Вкінці агентка рішила взяти заздрісного мужа зі собою. Вона возила його по цілому Парижі, по всіх кравчинях, фризieraх, по різних чайних вечорах, де його жінка найкраще бавилася із товаришками. Коли минув місяць, заздрості мужа щезли, зате банкір закохався в панні Одети Соніє.

„Вважайте на свого чоловіка!“ — написала вона молодій мужатці лист. В той спосіб хитра французька врятувала подружжя.

Найбільша сталева линва світа.

Зроблено її в Англії. Складається із серцевини з манілі (рід волокна), обмотаної шістьма сталевими линвами, аложеними з 144 дротів. Обвід виносить 11.75 см., довжина 12 км., ва-

жить ціла линва 57 тон. Праця над тою линвою триватиме два місяці. Скорість линви при роботі доходить до 21.7 км. на годину.

— 0 —

БЕЗДИМНЕ ВУГІЛЛЯ.

Виробляють його покищо в Англії в чотирьох фабриках. Останню і найбільшу з них побудовано недавно за пів року коло Честерфілду. Займається тим товариство карбонізації при низьких температурах.

Робота полягає у тім, щоб вугілля (камене, буре) ogrівати поволі при якнайнижчій температурі. При тім твориться менше газу а більше пару (камяного дегтю), дуже цінного для хемічної промисловости. Газ очевидно спалюється, або вживають його для освітлення.

Oгрівання вугля переводиться у сталевих ретортах, числом 288 в згаданій фабриці, які разом дають денно 500 тон бездимного вугілля (рід коксу). Реторти, зроблені з окремої сталі, можуть працювати кілька літ, бо не перепалюються. Всі реторти поміщені в коморі, якої стіни ogrіваються до червоного жару. Зате полум'я не дотикає безпосередньо самих реторт. Всі чотири фабрики разом дають денно 1.600 тон вугілля, річно 380.000 тон топдыва, 55 міль. л. бензину і олії.

Знайте, що на „Просвіті“ виросла вся наша національна сила. Пригадаймо собі всі наші обов'язок супроти „Просвіти“ в 69-і роковини! Складаймо жертви на „Дар Просвіти“ в люті!

Із срібного екрану.

ТВОРЕЦЬ ЗІРОК.

Так називають у Голівуді власника „Параманту“, Адольфа Цукора, якому цілий ряд популярних екранових слав завдачує свій успіх. Він то 25 літ тому „відкрив“ Мері Пікфорд, б. дружину Д. Фербенкса, яка як незнана тоді акторка виступала на дошках провінційального театру. Сьогодні вона не грає вже ні у фільмі ні в театрі. Мері Пікфорд сама стала продуценткою і проводить кінновиробництвом „Юнайтед Артисте“.

Другою невідомою колись акторкою, яка тепер втішається небувалою славою та мільонами, є Марлена Дітріх. Завдяки Цукорові і перший фільм американської продукції „Мароко“ її став по нинішній день відоме в цілому світі.

Кльодет Кольбер, яка поруч із Морісом Шевалієром заплала вперше у фільмі „За океаном“ належить до найповажнішої трійки вироблених зірок і завдачує Цукорові свою кар'єру. Годі вчислати всіх щасливців, які за почином цього продуцента дійшли до слави та майна. Ці три жінки стають проречистим доказом успіхів Адольфа Цукора.

„РАМОНА“.

Під таким заголовком виникло кінновиробництво „20-th Century-Fox“ колірову фільму. Колір. стяжка здобула кін. ринок із щораз то більшим успіхом. Фільма, про яку пишемо, стала найкращим показником колірової техніки. У ній найшли свій вплив усі дотеперішні висліди та удосконалення, до яких дійшли в останніх літах фільми в природних кольорах. Головну роль грає Льюрета Юнг, відома із фільми „Циганські мелодії“. Режисерував Анрі Кінг.

Такі колірові фільми доводилось уже нам нераз бачити і вони більше або менше вдовольнили публіку. Кінове мистецтво амагає здавна до того, щоб показати на полотні картину, якнайбільше зближену до природної дійсності. Пам'ятаємо „Короля прошаків“, „Пісенька гір“ із Льюренсом Тіббетом, „Чорного прата“ з Д. Фербенксом та „Кабінет воскових фігур“ — всі ці фільми далеко ще не відповідали дійсності. Цікаво буде побачити, що зробили вже в цьому напрямі у „Рамоні“.

КЛОПІТ ІЗ ПРОФІЛЯМИ.

Відома річ: людина не має зовсім симетричного профілю. В деякого ця різниця незвичайно помітна, в інших непомітна.

Із кінових зірок найбільше несиметричний профіль має відомий Моріс Шеваліє. В нього лівий профіль куди кращий та фотогенічний від правого. На фільмах фотографують Шевалієра завжди правого стьороною лица. Було багато клопоту, коли цьому акторові довелось грати із Кльодеттою Кольбер. Вона теж має правий профіль кращий від лівого та ніяк не дозволяє знятися із лівого боку. Коли обоім прийшлося поцілуватися, вони були у клопоті.

Куди простіша справа грати Кльодетті Кольбер із Рональдом Колманом, в якого кращий правий профіль. Тут уже нема суперечки, хто кому повинен відступити „кращу сторону“. Деякі зірки здійснюються тільки зпереду, як Льюрета Юнг. Зате Марлену Дітріх фотографують де-що збоку, з легким поворотом лица наліво.

Користайтеся з нагоди!

Велика знижка наших видань.

Д-р Кость Левинський: Українські політики	1-23	зод.
Д-р Василь Маковський: Гімні	1-40	—
Д-р В. Олесницький: Сторінки з мого життя I.—II.	2-00	—
Мих. Галушницький: З українськими Січ. Стрільцями	1-30	—
Е. Чикаленко: Спогади, том II.—III.	2-20	—
Валерія О'Коннор-Віліська: Лисенки й Старицькі	0-30	—
Ірина Вільде: Химерне серце	1-20	—
Василь Софронів: Липнева отрута	1-00	—
М. Рудницький: Мій ідеал і Формою	1-20	—
Проспер Меріме: Блакитна кімната	1-20	—
Володимир Островський: Сміх землі	0-50	—
Микола Матвії Мельник: Кризь дим і агар	0-40	—
Гордій Брасюк: Безпутні	0-40	—
Михайло Возник: Шевченко і княжна Реліна	0-50	—
Михайло Возник: Белая і Кониський	0-40	—
Д-р Ст. Баран: Новий самоуправний закон	0-40	—
М. Рудницький: Від Мирного до Хмельового	4-00	—
Оскар Гріцай: Відець	0-60	—
Іван Черняк: На Сході Ми	1-25	—
т. Брилинський: Сріб однострої	2-00	—
Д. Лукинович: Я з більшою	1-30	—
С. Яблоном: Віднайденний рай	1-60	—
Д. Оревілл: Чортів	2-00	—
М. Вальдек: Чародійна шкура	2-00	—
В. Масютин: Два з одного, том I.—II.	3-60	—
О. Коблянський: Апостол черн: том I.—II.	3-60	—

Кожний, хто впадатиме згорі зод. 30, дістане всі ці книжки.

Одинокі нагоди доповнити свою бібліотеку. Замовляти: „Діло“, Львів, Ринок IV II. пов.

Чи в інтересі держави лежить потурати деморалізації і москвофільству.

З ПРОМОВИ ПОСЛА С. ВИТВИЦЬКОГО, ВИГОЛОШЕНОЇ НА ПЛЕНУМІ СОЙМУ ПРИ РОЗГЛЯДІ БУДЖЕТУ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

Не припинялись теж змагання денационалізації в околицях лемківській та гучульській, на Волині, Холмищині й Поліссі, а цілком всіх тих змагань є перевести засаду, що сина regio, син майно. Не хочу томити Високої Палати помилками й фактами з тої області, бо вони є историчні, але всі ті практики, пристосовані до різних потреб терену, мають дві засадничі помилки сторони. Одна сторінка, це та, що люди не в переважній частині випадків спроваджують до рівня продажної істоти, а друга сторінка — що розкладається і розривається найглибше. Бо з тих одиниць зроджується людина викорінені, які не мають взагалі ніякого національного почуття, тому що вони прогнали зі своєї душі любов до своїх батьків свого роду.

Це відбивається не менш відомо також середовищі, з якого та акція виходить, бож не жаль, що виховання відступників, то справа не легка та очевидно не добра. В тій атмосфері зроджується недовіра, фальш, облуда, нечесність, які поширюють свій вплив далеко поза козо тих неопитів, до яких та робота в першій мірі відноситься. Виразно вияснюю, що в далекій від того, щоби вважати за таких учнів когонебудь з урядових осіб, що беруть участь у тій акції, та щоби я їм приписував, що витворювання такого стану і таких наслідків лежить у сфері їхньої волі та намірів, або щоби вони в своїй пропаганді послуговувалися засобами, що підривають їх честь. Але незалежно від їх волі такий стан витворюється. Знову наприклад такі місцевості, в яких основано з гурдом серед української молоді шляхетську стрільську організацію, але дуже скоро та організація розпалася і потім та молодь перейшла до комуністичного табору. Очевидно — бо з душі чоловіка, з якої виривається найглибший етичний варієт, може зроджуватися та розвиватися все, що найгірше. Це є ті ці душі поля, на яких виростають найпригірші речі.

Одною з передумов нових польсько-українських взаємин була — ми хотіли цьому вірити — незаінтересованість польського режиму супроти русофільства, себто, що польський уряд перестане вигравати і форсувати ту групу людей, що стоїть на становищі національного й політичного русофільства, проти українського народу. Однак та надія нас завела, бо від найповажнішого в цій справі заінтересованого чинника знаємо, що польський уряд при обсаді становища Апостольського Адміністратора Лемківщини з цілою рішучістю застерігся проти якогонебудь кандидата-духовника з українськими національними переконаннями. Треба сумніватися, чи плекання руху т. зв. молодоросів, якого ідеологія, тенденції та організація є аж надто відомі урядові і визначним представникам польської політики, є в інтересі польської державної рації.

Недавно тому розмовляв я з одним із дуже визначних польських державних мужів на тему тих всіх орієнтацій: лемківської, гучульської, польської, волинської і творення цілого ряду нових народів і питався я свого співрозмовника, яка є властива ціль тої цілої роботи. Відповів мені на те мій шановний інтер'юктор, що „дним способом ми хочемо забезпечити оборонну силу держави“. Я не міг вийти з дива, бо оборонна сила держави це діло найвищої жертви, що плавне з найглибшого почуття особистої честі і не розумію, як можна таке діло спирати на людей, які позбулись честі й гонору. Тож є всі ці люди, які кричали: „Niech żyje i żyją“ кожному, хто до них приходив з фізичною силою і з повною або надійною змєною. Все це є от ті люди, які колись кричали: „Нехай живе Росія“, потім знову: „Нехай живе Австрія“, опісля — Україна, а вкінці — Польща. Таких ентузіастів стрічається очевидно в кожному народі й у кожній суспільності, це є тип відв'язний, але на таких лицарях ще ніхто не вів успішно оперти діла оборонної сили держави.

—o—

Коли обсаджать катедру української літератури у львівському університеті?

В понеділок 22. ц. м. сойм радив далі над бюджетом міністерства освіти. Промовляло кілька польських послів, головню в обороні союзу польських учителів. Послам відповідав м. Свєнтославський підкреслюючи, що зберіти засади релігійного виховання молоді. Сподіюся, що цього року вдасться вибудувати 5000 шкільних кімнат. Заявив, що цього року прийняли 117 українських учителів до народних шкіл. Відповідаючи пос. Великановичеві мілістр підкреслив, що цього року перенесли 35 учителів (ок), але це — мовляв — не багато на велике число учителів у шкільній львівській друці. У справі підручників для українських

шкіл міністр пригадає своє вияснення кажучи, що мусить спростувати заперечення, що в ділянці шкільних підручників нічого не робиться і що не виконано доручення про перекладання до друку українських підручників до друкарні Н.Т.Ш. у Львові. Гуманістичний факультет львівського університету розписав анкету у справі обсади української катедри, а постанови нормують далі точні речі: далішої процедури при обсаді професорських станових. Вкінці міністр давав вияснення у справі фізичного виховання та спорту й неодачі польських спортсменів на Олімпіаді в Берліні.

—o—

Чергове протиукраїнське віче у Львові.

Минулої неділі відбулись у Львові в салі „Сокола-Маєжик“ збори різних польських організацій, які саме тепер об'єдналися під омофором львівських єндеків з метою безпосередньої боротьби „за польські стан посаджання“ в Галичині. Реферат на цих зборах виголосив проф. Ромер, що мусив присутнім розповісти „небезпеки“, яка грозе полякам від українців з причини розбиття між польськими організаціями і вівзав до єдності „Українську небезпеку“ підкреслив проф. Ромер „статистичними даними“, (що їх тепер займає єндеси й єндеси повторюють) про 220.000 гектарів польської землі, що перейшла в українські руки і про кількості тисяч гектарів, які теж перейшли в українські руки, однак вони загинули досі внаслідок хаосу в катастрофах. Далі реферат проф. Ромера крутиться доволі рожевих цифр і даних про — не сміється! — упадок польського шкільництва і господарського життя при рівночасному зрості українського життя на всіх ділянках.

На зборах ухвалено цілу низку резолюцій, які всіляк засвідчують виключно проти українців.

Більшість точок — це повторення резолюцій недавнього єндєцького віча у Львові, яке ми вже своєчасно реферували. Є теж очевидно і нахиливання до репресій проти українців, щоб забезпечити польське „жице і мнене“. Окрема точка протестує проти т. зв. нормалізації, яка „спричинює тільки поглиблення заборних плянів українців та ослабляє польськість у Галичині“. Одночасно в резолюціях нахиливають присутні ціле польське громадянство на полуднево-східних землях об'єднатися, створити спільний польський фронт і покласти до життя спільну провідну громадянську репрезентацію.

Як бачимо, „українська небезпека“ зганяє єндєкам сон з очей і вони намагаються приєднати до своєї акції не без успіху ціле польське громадянство Галичини.

На згадку заслуговує ще остання точка резолюцій, додана в останній хвилині. Ця точка „алармує“ польське громадянство про намірену нібито ліквідацію кількадесять польських шкіл на терені львівської кураторії, що мають кеншу скількість учнів, як 40.

Заходи єндєцьких діячів об'єднати ціле польське громадянство не означають нічого іншого, як заповідь чергового наступу на все, що українське. Всіх тих „алармів“ і різних протиукраїнських зборів та віч українське громадянство не повинно легковажити, тільки на консолідацію польських шовіністичних кол відповісти скріпленою чуйністю та виключно на консолідацію українського громадянства.

Ревматизм — лихувальний! Найкраще побороли його у польському стилі. Тому при ревматичних болях теплі осядні доми з підігріваним компресом „Гамма“, шнурованого алармами природного лікувального жасуру. Інф.: Варо Пінзани, Цешин, Х.р.

Пам'яті В. Стефаніка.

У ВАРШАВІ.

В малій салі „Прометей“ в невеликому гурті запрошених гостей відбулися сходини-академія, присвячені пам'яті В. Стефаніка. Хоча в програмі сходини, що відбулись у мін. середу (17. лютого), увійшла лише одна точка — реферат про Стефанікову творчість — всеж настрій тих зборів був винятково поважний та зробив на присутніх помітне — таке рідке на цього роду імпрезах — враження.

Реферат п. К. Чайківської, що вложила в нього багато солідної праці для прослідження духа й суті змісту Стефанікових творів, був безсумнівно найкращим з прочитаних у тому році українських рефератів у Варшаві. Таку працю варто було опублікувати.

У ПРАЗІ.

Прага, лютий 1937.

Союз Українських Письменників і Журналістів на чужині влаштував 13. ц. м. в одній з салі Карлового Університету збори, присвячені пам'яті письменника В. Стефаніка.

Збори відкрив голова Союзу проф. С. Сіропольський промовою, в якій зазначив великі Стефанікові заслуги для української літератури. На пропозицію голови збори вшанували пам'ять В. Стефаніка, повстаючи з місць та іх хвилиною мовчанкою.

Заслужений член Союзу акад. С. Смал-Стоцький оповів про те, як він „відкрив“ Стефаніка, про свої зустрічі з ним, зокрема зупинився на виданні у Чернівцях 1899 р. його „Синій Книжечці“, „Держави й „Синю Книжечку“, казав проф. С. Смал-Стоцький, до хреста. Дав їй своє благословенство. Пустив її в люди... Сердечними словами згадав також промовець і про свою зустріч з В. Стефаніком в австрійському парламенті.

Заступник голови Союзу д-р П. Феденко прочитав дуже змістовний виклад про В. Стефаніка як письменника. На його думку твори В. Стефаніка передовсім цінні тим, що автор приимує читача домальовувати свої образи і таким чином читач стає нібито співтворцем їх. Короткі Стефанікові малюнки селянського життя, каже промовець, не належать ні до епіки, ні до лірики. Це драматичні діяльносі, які легко можуть бути замінені у драму. Шкода тільки, що Стефанік не виявив себе як драматург, бо мав для цього всі підстави: сильну уяву, ковано-різблений стиль і вірність правді, які були віддані аж до смерті.

В. Стефанік був у літературі постом, а не публіцистом, як це тепер у моді. З убогого, бідного матеріалу умів він викресати велику іскру. Пробуджене до національно-політичного життя українське село нашло своє певне місце у повних запалах і краси оповіданнях Стефаніка. В. Стефанік вийшов із низин. Прожив там усе своє життя і цим дав їм один яскравий доказ того, що може дати український народ, коли він не буде мати перешкод для свого розвитку.

На закінчення акад. С. Смал-Стоцький показав присутнім, як треба читати Стефанікові твори і сам чудово перечитав кілька його оповідань.

Дячук.

ЩЕ ОДИН ЗАГІН АБІСИНСЬКИХ ПАРТИЗАНІВ РОЗБИТІЙ.

Потверджується вістка, що в околиці великих озер Італії оточили загін іраса Габре Маріама та розбили його після бою, що тривав цілу ніч. Раса Габре загинув у битві, 4-ох полонених вождів племен — між ними відомого дрітатора Меріда досвіта розстріляли.

Якщо знаєте, що „Просвіта“ пригортає до себе інші наші установи, то допилюйте, щоб ті установи зложили на „Дар Просвіті“.

3 життя наших установ.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „СИЛА“.

Загальні Збори Т-ва українських робітників „Сила“ у Львові відбулися 21. ц. м. Збори відкрив голова Т-ва в присутності 495 членів. До стола засіла Президія, złożena з 5 членів та 2 секретарів. По вислуханні широких звітів з діяльності Виділу розвинулась дискусія, в якій забирало голос 28 членів, у тім одна члениця. Всі промови одобрили діяльність Виділу. Запропоновану листу нового Виділу Комісією-Маткою Збори одноголосно прийняли. Після того зібрані члени оплесками прийняли отсі резолюції:

Українське робітництво Львова, зорганізоване в Т-ві „Сила“, зібране дня 21. лютого 1937. на Заг. Зб. цьогож Т-ва в домі в Нар. Дому у Львові, розглянувши сучасне положення робітництва і цілого українського народу:

1. Пересилає свій дружній привіт усім товаришам робітникам у краю. Зокрема висловлює братерський привіт усім українським робітникам на С.У.С., які зводять героїську боротьбу з червоном наїздником. Доручає Виділові вислати привітні телеграми українським робітникам, яких доля кинула поза межі українських земель.

2. Українське робітництво, звязане нерозривно кровю і душею з цілим українським народом, буде йому служити всіми своїми силами. Українське робітництво протиставляє всім імперіоналам та всім намаганням ворожих чинників поділити нас на класи, свідоме, що доля українського робітника звязана з долею цілого народу.

3. Стверджує, що українське робітництво в містах є в найгіршому положенні і на нього спадає в найбільшій мірі тягар безробіття та визиску. Загал українського робітництва живе в нечуваній нужді й пониженні; воно випирає не щораз більше з останніх місць чужим робітництвом і прибите наслідками господарської кризи та визиском працедавців.

4. Визнає всіх українських робітників боротися за свої права, боротися проти голоду, нужди й пониження, за вільне і краще життя та гуртуватися масово в самостійних українських організаціях.

5. Визнає всі українські установи та всіх українців давати працю і поміч українським робітникам, брати чинну і жертвенну участь у допомозі українським безробітним та співпрацювати з незалежними від чужих імперіональних чинників українськими робітничими організаціями.

6. Стверджує, що праця в її найширшому розумінні, як вислів творчості, є почесною і мірилом вартості людини.

7. Доцільноючи належно видавання та розвій української преси, як формуючого чинника робітничого українського руху, висловлює своє побажання підтримати ініціативу в цьому напрямі. Рівночасно визнає всіх українських робітників підтримувати робітничі видання морально і матеріально.

8. Висловлює подяку дотеперішньому прововоді Т-ва „Сила“ за його працю і всім Жертводавцям (в тім українським політ. в'язням), що склали свої лепти на потреби українського робітництва. Українське робітництво вірить, що українське громадянство підтримає його і далі в його змаганнях як моральною, так і матеріальною помічю для безробітних і що гасла „Брат братові“ та „Українці, єднайтеся!“ переможуть усі інші ворожі гасла.

Загальні Збори закінчено відспіванням національного гімну.

По широкому світі.

У французькій самоходній фабриці Пежо в Сото майстри вернулись до праці, зате робітники страйкують далі.

У Німеччині вибори зверхності лютеранської церкви відбудуться правдоподібно 11. квітня.

Китайським міністром закордонних справ став Вансугу, б. амбасадор у Лондоні і суддя гаського трибуналу.

Совітський маршал Єгоров уже приїхав до Талліна.

Німеччина відповіла секретаріатові Ліги Націй, що не візьме участі в нарадах про розподіл сирівців.

Фінляндський парламент відкинув внесок „позитивної ліги“, щоби відібрати шведській меншині мовну рівноправність.

ВЕЛИКА БИТВА НА ПЕРЕДМІСТЯХ МАДРИДУ.

Авас подає з Мадриду: Від трьох годин йде в університетській ділянці та в Каза дель Кампо завзята битва при сильній артилерійській та скорострілній пальбі. Ніяких вісток про хід битви нема.

Довкруги поїздки Нойрата.

У звязку з візитою мін. Нойрата у Відні німецькі часописи займають дуже прихильне становище до Австрії. „Германія“ пише, що хоча теперішня візита не покінчиться ніяким договором, все таки обговорюватимуть у Відні чимало важних справ у ширій, приязній атмосфері. На перший план висуваються господарські справи, далі — питання культурної співпраці та внутрішньої пацифікації Австрії. „Дойче Альгемайне Цайтунг“ уважає, що атмосфера згоди і звязку між німецькими громадянами обох держав є важніша від усіх інших справ.

Коли мін. Нойрат їхав з двірця до міста, австрійська поліція оточила всі дооколичні вулиці. Австрійські націонал-соціалісти уладили німецькому міністрові живлову маніфестацію.

НОВИНКИ.

— Комуникат Комітету допомоги українським безробітним. Подаємо до загального відома, що влада звернула заквестіоновані гроші та книги Комітету допомоги українським безробітним при Т-ві „Сила“. Комітет безпереривно веде свою працю. Жертви просимо слати далі до Т-ва „Сила“, Львів, 3-го Мая 10. І. (Гроші до Торг-Промислового Банку на конто П. К. О. 506.778 з допискою „На безробітних“). — За Комітет: Юліян Петренко — голова: Олекса Дашко — за секретарку.

— Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10. продає авесь березень книжки по знижених від 20—80 прц. цінах. Докладні каталоги висилають безплатно.

— В Українським Лікарським Т-ві чергові сходили члени у п'ятницю, дня 26. ц. м. в год. 7. вечора. На сходинах звідомляють д-р М. Музика і д-р Ю. Кордюк про конференцію, скликану Інститутом Суспільних Справ у Варшаві, на тему: „Лікарська опіка на селі“.

— Сьогодні вечеряємо в єдиному українському ресторані „Око“ при вул. Костюшка ч. 3. Дешеві перекуси, смачні гарячі страви, вибагливі напитки.

— Справа каплиці східного обряду в Лондоні. В сінєвому числі „Істерн Чорчес Квотерлі“ (Квартальник Східних Церков) поміщено допис д-ра В. Кисілевського в справі заснування в Лондоні каплиці східного католицького обряду. В дописі звернено увагу на велике значіння такої каплиці; хоч у Лондоні майже нема католиків східних обрядів, вона служила би для ознайомлення англійських католиків зі східними обрядами. (УКБЮРО, ЛЬОНДОН.)

— Виклад „Про українську геральдику й українські прапори“ виголосить і світлинами зілюструє Т. Скотинський у середу 24. ц. м. в салі „Української Бесіди“, год. 7. веч. Вступ вільний.

— Ювілей артистки Івонни Біберович. Великі заслуги для українського театру й української культури артистки Івонни Біберович звеличає коломийське громадянство ювілейним святом у дні 7. березня в салі Каси Юшадності. У святі візьме участь також театр „Заграва“ і виставить у цьому дні в честь Ювілятки „Гриця“ в новій постановці. В. Блавацького. — Артистка Івонна Біберович проживає постійно в Коломиї.

— Хто виграв на лотерії. В нинішнім тягненні Державної Лотерії впали м. ін. такі більші виграни: 100.000 зол. на ч. 96806; 20.000 зол. на ч. 186528, 5.000 зол. на ч. 35323; 2.000 зол. на ч. 90966; 1.000 зол. на ч. 4870, 134467; 500 зол. на ч. 25565, 79840, 126053; 400 зол. на ч. 9264, 24646, 47711, 53667, 81369, 91172, 102799, 122672, 159888, 178353, 194111.

— У нас „ТШЛ“, а на Волині „Маєж Школярів“. В Дубні відбувся річний окружний зїзд „Польської Маєжк Шк.“ (П. М. Ш.) Доходи П. М. Ш. в Дубні в 1936. р. дали 15.000 зол., які видано головню на бібліотеки по селах. На черговий рік запроєктували побільшити число бібліотек і почати в Кривуші будову польської школи коштом 20.000 зол. До управи увійшли: претрескьондз пралат Кузьмінський та Ванторова, Стобницький, Урбан і Піляр (члени). На П. М. Ш. збирають на 3-го травня в усіх школах Волині від бідних дітей латки і то обовязково

— До Берези Картуської вислали в понеділок: О. Фікера, Я. Кушліка і м-ра С. Айнштайна з Калуща, Ш. Фрост-Шлегеля з Коломиї, І. Флешука та М. Семенчука з Домослави (Коломийщина), Р. Соколека і С. Екштайна зі Станиславова, С. Цукерберга, І. Браннера та Х. Лявфєра зі Стрия і Е. Лімберга з Демні (Стрийщина).

— Ошукали касієра „Маслосоюзу“. Якийсь тип просив касієра „Маслосоюзу“ п. М. Яновича розмінити йому два 500-золотові банкноти; колиж дістав 1.000 зол. в 20- і 50-золотових банкнотах, перерахував їх і просив, щоб зміняли банкноти на більон, що п. Яновський і зробив. Щойно опісля виявилось, що згаданий тип, перераховуючи змінні гроші, непомітно сховав 420 зол., звертаючи замість 1.000 лише 580 зол.

— По 23 роках знайшов маму. Львівська поліція придержала недавно якогось бездомного мужчину, який не знав місця своєї приналежності, бо від 1914. р. мандрує по світі. Памятає тільки, що походить із буцацького повіту і що його мати називалася Кароліна а батько Іван Чабан. Поліція відшукала маму бездомного, яка дуже втішилась своїм загубленим сином, якого давно вважала вона за небіжчика. Свого сина загубила вона підчас російської інвазії. Малий Чабан скитався по Австрії, Югославії, де теж його виховували. Він працював там так довго, аж доки його не викинули з Югославії, як чужинця.

— Львівська хроніка. Трамвай ч. 8. наїхав на автодорожку ч. 7481 і сильно її ушкодив. — Обманці підшили під фірму „Інформатор вільних посад“ і брали солени кавці за посади. Між іншим це „бюро“ ангажувало робітників до фабрики соків і мармеляди Н. Гогяка і за посередництво брало 50 зол. Заангажовані мусіли складати кавцю і по тижневі тратили посаду і кавці, які доходили до 70 зол.

— Краса хроніка. В Бережанах арештували львівські поліцейні агенти залізничного урядовця Петра Мілера у звязку з його діяльністю підчас побуту у Львові. — Тадей Вандзя з Турильча п. Боршів упився в горальні в Скалаті останками спирту, що залишився у бочках. Запитого відвезли до Турильча, де він помер не відіскавши памяти. — В Тернополі арештували за податковий обман власників складу старого заліза Г. Шпільга, І. Монштайна, Г. Басса, Ф. Шпірпу і С. Шубєра.

— Вугілля присипало робітника. В залізничному складі вугілля у Станиславові вугілля засипало з 3-метрової висоти робітника Тадея Сондея. 2.000 кг. завалилось на бідолаху, якого відвезли опісля до шпиталю з розбитою головою та з роздавленою грудною кліткою.

— Таємне вбивство. В ночі з 21. на 22. ц. м. застрелив хтось Івана Бабія, члена Робітничої Громади в Долині. Хтось вивів його в поле і там застрелив. Похорон відбувся 23. ц. м.

— Батько — Звірина. Варшавська поліція арештувала 55-літнього Антона Колодзейчика власника хемічної пральні, за катування і насилля власної доньки. Колодзейчикова вмерла перед 5 роками жінка і лишила 15-літню доньку. Батько почав доньку бити й катувати так довго, поки вона йому не піддалась. Те саме робив він і зі своєю експедієнткою Космалівною, яку бив і насилував, поки доведена до краю дівчина не зреклася праці й не випрохалась. Донос до поліції зробили льокатори тієї кам'яниці, де мешкав Колодзейчик, яким вкінці остогидли всі авантури і крики катованої дівчини. Поліція прийшла саме на сцену бійки. Тому теж арештували Колодзейчика і завели на поліцію. На поліцію зголосилась також донька і зложила жахливе обвинувачення. На свідка покликана вона Космалівну, яка потвердила всі зізнання безталанної доньки. Слідство виказало, що озвірілий батько був колись нотованим на поліції злочинцем.

— Клопоти з небіжчиком. У Варшаві вмер перед кількома днями американський громадянин Люї Шпільман. Похороном займався власник похоронного заведення „Вічність“ Пінкертон. Та виринули зовсім несподівані перешкоди, бо жидівська громада відмовила місця на окопищі тому, що, мовляв, небіжчик не був жидом. Трупа повезли на інше окопище (на Празі), але й там не було місця для небіжчика, хоч американський консуль виставив посвідку, що небіжчик був справді жидом. Щойно влада наказала поховати трупа. Однак в останній хвилині наспіла телеграма з Америки від синів, які доручили похоронному заведенню забальсмувати небіжчика і відставити його до Америки.

— Манікіристи в ССР державними урядовцями. Большевики починають на кожному кроці наслідувати „гигієну буржуазійну“ Європу. В останніх часах повстан у Совітах під наглядом держави косметичний інститут, що його заложила директорка державної централі перфум

Шемшунікова. Вийшла вона зі своїми співа-
бінками і співробітницями до Парижа, Відня і
Лондону, студіювати найновіші косметичні ме-
тоди. Косметичний інститут фабрикує вже пер-
фуми для пролетарської аристократії, які не ма-
ють жодних пролетарських цін, бо за флакон пер-

фум треба заплатити 35—50 рублів. Уряд заан-
гажував манікюрки і фрізерки, які працюють
в інституті на своїх службових і дав їм назву
„державних косметичок“. Якби Ленін довідався
про нові осяги большевицького уряду, перевер-
нувся б з рапуки у своїм мавзолеї.

ну ціль близько 1000 зол. Можна сподіватись,
що в найближчих роках сміливий план набере
більш реальних форм а громадянство підтри-
має це хосенне діло, зроджене в молодих, гар-
ячих серцях.

НОВИЙ ВИДІЛ.

Після звітів і живої винятної думки вибрани
Заг. Збори новий Виділ „Мед. Громади“. Го-
ловою Т-ва став т. Богдан Олесьницький, до
Виділу ввійшли т. Ю. Тершаковець — як заст.
голови, т. Я. Балицький — секретар, т. Я. Ол-
есьницький — скарбник, т. Р. Селіньський — бі-
бліотекар, т. М. Бачинська — господар, а тт.
Павлюх і Березинський як заступники членів
Виділу.

Провірна Комісія: тт. Л. Беч, С. Кордуба-
Блажковичева й М. Кузьмович.

Новий енергійний Виділ каже сподіватись,
що праця в організації українських медиків і
фармацевтів піде живим, широким річищем.

(б.)

Спорт.

ГАНІВНА.

Мистецтва світу в Лондоні.

В понеділок 22. п. м. відбулася дальня змагання в
ганівні, з такими вислідками:

Англія — Польща 11:0 (5:0, 4:0, 2:0).

Польські гравці нічим не загрожували англійській
дружині, яка виграла їх тоталь. Висока програма
Польщі аналізувала соматію в Лондоні.

Канада — Німеччина 5:0 (0:0, 3:0, 2:0).

Швейцарія — Мадяриця. Відомий покітис вислід
першого сету 0:1 в користь Мадяриці.

Чехословаччина — Франція 8:1 (2:1, 2:0, 4:0).

Французька дружина грає дуже, за дуже годро,
не перестерігаючи асоват гри, в аералним озвучуван-
ням. Чеська дружина грає дуже добре. Чехи грали дуже
отримано, шалуючи себе до дальних змагаль в Ні-
меччину. Мадяри, капітан тестової дружини отримав
5 воріт, а по одній Петковскі, Кутера та Іранскі. Зма-
гання озвучувалися згідно з нашим часом в год. 12.50
покінчили.

СПОРТОВІ НОВИНИ.

Загальні Збори У. С. С. відбуваються в середу 7. бе-
ресня п. р. в залі Бескін в год. 10. релю.

Ольдобі Сокола-Батька, позір! Поведомлено Ольдо-
бов Сокола-Батька, що відбудеться змагання в кошовій
середи від 17—19 год. попод. в рухливій Сокола-Батька.
— Рух. секція.

Загальні Збори У. С. Т. Прелом у Станіславській від-
будуться 7. бересня в заліччійм порядком ларяд. Збо-
ри заповнюються дуже цікаво і будуть, адяється, пер-
шим зромом до великої реорганізації Т-ва, яку залучив
Виділ. — Б. Л.

Русь — Ч. С. К. (Ужгород) 9:0 (5:0). Русь зачала ве-
селити своєю товаришамим залучити в Ч. С. К. і пе-
ремогла аяково. Ворота адобули Біланс і Криж і
Крайник 2.

Загальні Збори Підкарпатської футбольної мупи
відбудуться в Ужгороді. Предлозітвом вибрани д-ри Бра-
шайка.

Зі студентського життя.

Загальні Збори „Медичної Громади“.

В середу 7. лютого ц. р. відбулися в великій
залі старого університету значайні річні загальні
збори Т-ва Українських Студентів Медицини
і Фармації „Медична Громада“ у Львові.

„Медична Громада“ це одно з найстаріших і
найбільших наших студентських товариств у
краї, що початками своїми сягає ще 1910. р. і до
сьогодні є центром організаційного, наукового й
товариського життя українських медиків, а в
останніх роках ще й фармацевтів. Сьогодні на-
сильно воно ок. 80 членів і займає 2 кімнати,
гарно улажену домілку в будинку Н. Т. Ш. при
вул. Чарнецького 26. Звіти на останніх Заг. Збо-
рах виявили, що українські медики попри свої
важкі студії і клінічні заняття не забувають теж
про громадське діло й присвячують йому направ-
ду багато уваги.

САМОДОПОМОГОВА І ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ.

Завдання Мед. Громади, як самопомогового
організації стали в останньому часі дуже акту-
альні. Не вистарчас бібліотека наукових підруч-
ників, позичальня клінічного приладдя і т. п., бо
багато членів Т-ва потребує такої постійної ма-
теріальної допомоги, якої український студент
не має ніяким. Дуже часто приходиться меди-
кам вже перед самим дипломом переривати
студії, або протягати їх через свої матеріальні
трудн. Виділ Мединої Громади старався, як
тільки міг, допомагати товаришам у потребі та з
невеличких університетських субвенцій виділю-
вав коротко- й довгорочинцеві позички, або під-
няв на прохачування. Створено врешті окре-
мий „стипендіальний фонд“ для допомоги вбогим
студентам і абсолювентам медичного факультету.
Деякі наші економічні установи заявили вже
свою готовість підмогти це хосенне діло й за-
явили прокищо тільки одноразові датки на
цей фонд.

„Комісія посередництва праці“ дбала про
працю (платні інспекції, щеплення віспи, лекції і т.
п.) для потребуючих товаришів, однаке можли-
вості такої праці азагалі дуже скромні.

Останній рік приніс в Мед. Громаді замітне
показування внутрішньої діяльності й товари-
ського життя. Кожної днини сходилися члени Т-ва
в доміцї для часописів та численних загальних
і фахових журналів. Раз у тиждень відбувалися
Ширші Сходили Т-ва з цікавими рефератами не
тільки в медичних, але й інших ділянках знання.

Кожні історичні роковини й національне свято
пшанувало Т-во окремими святочиними сходи-
нами.

КУЛЬТ.-ОСВІТНЯ ПРАЦЯ.

Культурно-освітнім справам присвячує М.
Гр. здавен давна багато уваги. Культурно-
освітня праця медиків має свої окремі форми,
які виявляються передусім у пропаганді адо-
рової освіти серед рідного населення. На цьо-
му відтинку певними кроками ступає М. Гр.
обіч таких товариств як Укр. Гігієнічне Т-во і
„Відродження“.

Коли підходити до оцінки культ.-освітньої
діяльності Мед. Громади тільки на підставі
кількості виголошених у терені рефератів, то
вона в порівнянні з попереднім роком дещо по-
слабла. Зате вона стала більше всестороння і
пильова.

Головну увагу звернено на підготування і
вишкіл прелєгентів і прийдешніх гігієнічно-
освітніх робітників. Для цього й переведено в
Мед. Гр. свого роду курс просвітньої роботи.
Це була низка дискусійних викладів відомих
просвітніх діячів, який познайомив медиків і
фармацевтів з методами й умовами праці над
освітнім подвигненням села.

Відмічено теж таку важку справу як ви-
вчення і популяризація українського медичного
назовництва, яке до нині ще чуже для нашого
громадянства, але воно існує і варта цього,
щоб його собі присвоїти, усуваючи зайвий ба-
ляст чужої термінології.

Обіч живого слова сягнули наші медики
для пропаганди гігієни по популяризаторське
перо й працюють у цьому напрямі на сторін-
ках рідної преси.

САНАТОРІЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ.

Не від речі згадати, що в Мед. Гр. зродив-
ся план створити щось у роді „дому здоров-
ля“ або кліматичної санаторії для вбогих укра-
їнських студентів. Коли розміркуємо який стан
здоровля і затижне недоумалення нашої сту-
дентської молоді, коли уявимо собі, яка ве-
лика частина найкращого молодого елементу
є загрожена туберкульозом чи виснажена ін-
шими недугами, — то ясна річ, що план Мед.
Громади набирає прикмет незвичайно акту-
альної і необхідної справи, яка обтяжує наше
громадянське сумління. Без розголосу й рекла-
ми придбали медики за короткий час на назва-

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобіле-
вича.

СТРИВ: ода Ованд. Дому,
24. П. Патавекій барон.
25. П. Чорногора в огні (Довбуш).
26. Одина їде театр до Волесова.

Український Театр „Загара“.

ГОРОДЕНКА:
24. П. Голота.
25. П. Дума про Нечая.

СВІТЛИН:
1. П. „Камо грядеши?“ І. ч. Вісниця і
Літ.

2. П. П. ч. Смерть Нерона.
3. П. Мураші.

САБОЛОТІВ:
4. П. „Камо грядеши?“ І. ч. Вісниця і
Літ.

5. П. П. ч. Смерть Нерона.
6. П. Мураші.

Великий Театр:

Середа, 24. П. год. 7.30 веч. Мадж
ош „Жан“ гоотини: аятуши Ірлан Ал-
тюрма.

Четвер, 25. П. год. 7.30 веч. „Мадж
ош „Жан“.

Кіна.

АВОНЬО: „Не шуга в кіні“.

АТЛАНТИК: „Король джунглі“.

ВАНДА: „Іх ексцеленція шофер“ та
„Джентльмен“.

ГРАЖДА: „Варвара Радзівілова“.

ЕВРОПА: „Рай жінок“

КАСІНО: „Непереможний“ в Гейрі Ку-
пером.

КОПЕРНИК: „Матура“.

МАРУСЕНЬКА: „Матура“.

МЕТРО: „Роз.Марі“.

МІРАЖ: „Галабська цятка“ з Мартою
Егерт.

МУЗА: „Летіла Ашора“.

ПАКС: „Мое сонітко“ з Шера Темпл.

ПАЛІЯС: „Соловейко в Вісній“ з Мар-
тою Егерт.

ПАН: „Життя чи секретарка?“

РАЙ: „Розвід іа перешкодами“ з Ая-
вою Ондра.

СВІТ: „Беладонна“, „Людина з двоє
світів“.

ОТІЛЕВЕ: „Орібна торпеда“ і ревіл.

ТОН: „Білий Тараан“ з Кем Мейна-
дом.

УТІХА: „Клеопатра“ і ревіл.

ХІМЕРА: „Ексцеленція жінка“.

ФОТОПЛЯСТИКОМ.

(пд. Мадійська 2.)

„ІНДІ“

Серія II.

ЗАНОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 24. лютого 1937.

Берлін (357) 8.30 Музика, 14.15, 19.15
Розривки, музика, 20.45 Мозодеті пісні
Гуго, Волфа, 21.00 Вес. музика, 22.30
Легка й танс. музика, Білгород (487)
18.10 Нар. пісні, 19.50 Гумор, 22.30 Легка
й танс. музика, Братислава (299) 18.15
Мадярецька пісні, 19.30, 20.00 Веселі про-

грама, Будапешт (550) 12.05 Сальон. му-
зика, 13.30, 21.30 Циг. музика, 16.00, 18.00
„Весела у кариамалі“ оп. Польдіна
19.50, 20.00 Сольо на гаргоат, Відень
(507) 19.55, 20.00, 21.00 Смерф. концерт,
Марг. Векор спіл, П. Гадмет алятина,
21.45 Легка музика, Дайтшліндзандер
(1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00 Сучасні
пісні на хор, 20.10 Форт. ресіталь, Міліно
(869) 19.00 Розр. музика, 20.40 Концерт
звертету, 22.00 Розривки, концерт, Мінхен
(405) 15.40 Камер. музика, 16.30 Весільні
концерт, 18.00 Вес. муз. позудні, орх.,
солісти, 19.00 Концерт звертету, 22.40
Сучасна форт. музика, Прага (470) 11.05
Сальон. музика, 16.35 Концерт муж. хору,
21.35 Остерізімів тюрор, солісти, Радіо
Парі (1648) 13.00, 14.00, 14.30 Легка му-
зика, 14.15, 17.30, 18.30 Оція. ресіталь,
19.30 Літер. ауд., 17.45 Вок. концерт,
19.00 Ауд. для молоді, 20.50, 21.00, 22.00
„Армія“ оп. Масонета, „Шопеніта“ ба-
лет, Рим (421) 18.50, 19.30 Розр. музика;
20.40, 21.00, 22.00 „Ля ботега фантазія“
оп. Ф. Норіа.

Четвер, 25. лютого 1937.

Берлін (367) 10.00 Нар. пісні, 14.15 Розр.
музика, 16.30 Весела ауд., 17.00 Сучасна
музика, пісні, форт., 19.15 Тріо на форт.
скр., форт. Ветовена, 20.10, 21.00 Танс. му-
зика, Братислава (2999) 19.30, 20.00, 21.00
„Щар Казова“ оп. Вадзігрова, Буда-
пешт (550) 12.05 Сіль ресіталь, 17.30 Со-
цїал. ф-моз. Браїса, аяк. Доганіт, 18.25,
19.00 Циг. музика, 19.30, 20.00, 21.00, 22.00
Опера, Білгород (487) 18.00 Нар. пісні,
20.00, 21.15 Концерт одяотри коо. паво-

ді, Відень (507) 11.25 Оповідання, 13.10
Розр. концерт, 15.15 Ауд. для дітей, 17.40
Форт. ресіталь, 18.00 Тюрор на обой і
форт., 19.35 Сучасні пробовники, Саліа
тюрор, 21.30 Танс. музика, Дайтшлінд.
зандер (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.00
Форт. ресіталь, 20.10 Штраассел пісні,
20.30, 21.00 „Регер-Бранс“ концерт орх.,
Кошниц (450) 13.30 18.00 Для Визаровити,
Нелан (456) 20.10, 21.00 „Кей фін тун“
оп. Машарта, Міліно (869) 17.15 Вок. кон-
церт, 19.00 Розр. музика, 20.40 „Вок. жін-
ка“ вом. Зорні та Дабендінгі, Мінхен
(405) 16.30 Прелюдія, фуга і чимона Па-
чєк-Беллі (орг.), 19.30, 20.00, 21.00 „Мадж
Векер-Фелі“ оп. Пучіні, Прага (470) 17.15
Солісти Векерова на стр. і форт., 17.35,
18.00 Ним. вест. для дітей, 21.00 Концерт
орх., 22.30 Танс. музика, Радіо Парі
(1648) 13.15, 14.00 Легка музика, 14.15
Оція. ресіталь, 21.45 Камер. музика, 22.45
22.00 „Горобець“ (п. Бейдтса, Рим (421)
17.15, 20.40 Розр. концерт, 21.00, 22.00,
23.00, 24.00 „Арасанга“ оп. Чіаї.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 24. лютого 1937.

6.30 Релігійна аудіція, 7.30 Програма
на шні, 7.30 Трохи інформації, 7.35
Легка музика в гр. пл., 8.00 Аудіція
для дітей, 11.30 Для молодих дітей;
Родина піомалів у мюз.; Музика з гр.
пл., 11.57 Сигнал часу, 12.08 Фран-
цузька музика, з гр. пл., 12.40 Полу-
навий дитини, 12.50 Як можна аякісу-
вати сою, 14.30 Легка музика з гр. пл.,
15.00 Гомолоніальні аякіа, 15.15 Релі-
гійна

маний концерт, 15.30 Лявська біжучі виступи, 15.35 В. Груби: „La Vienne et son air“ пошури в гр. пл., 15.45 Технічна скаринка, 15.55 Театр і його історія (М. Вітвіл), гр. пл., 16.00 Програма на завтра, 16.05 Легка музика в гр. пл., 16.10 „Косух-бракун“ нар. пісня для молодих дітей, 16.25 Родзинка ютор. загальна для дітей, 16.30 Легка музика в гр. пл., 17.00 Чого пішло ждало від дити. еукаліпсості, 17.15 Концерт едітети: опія, аляганя, форт., 17.50 „Османство“ фелетон, 18.00 Актуальна гутірка, 8.10 Мій джестетичний тренінг, 18.20 Модерн, за гр. пл., 18.40 Загальна скаринка, 18.50 Як збільшити продуктивність наших садів, 19.20 „У робітні майстра Івана“ муз. акад., 20.00 Андиція приючена Ботоні, 20.35 Хвалити бора отуді, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Шопенівський концерт, 21.30 Театр Умані: „Легенда“ Висоцького, 22.15 Концерт малої оркестру, в умістю Алат. Вронського, опія; у перерві в год. 22.55 Останні виступи.

Четвер, 25. лютого 1937.

6.30 Радіоля акад., 6.33 Рухалка, 6.50 Музика в гр. пл., 7.15 Радіоля денник, 7.25 Програма на завтра, 7.50 Трохи інформації, 8.00 Акад. для шкіл, 11.30 Муз. порадка для молоді всесвіт. шк., 11.57 Спінгл часу, 12.03 Сальон. орк., 12.40 Подушечний денник, 12.50 Огляд хліборобської видп., 14.30 Концерт балана, 15.00 Господарські виступи, 15.15 Орбіо говорити, 15.18 Рекламний концерт, 15.30 Лявська біжучі виступи, 15.35 Мельоді ал музюмиста, 15.55 Курок гумору, 16.00 Програма на завтра, 16.05 Із країни чар-дана, гр. пл., 16.20 Над альбомом почт. марок, діалог, 16.35 Орк. концерт, 17.00 Діалого діточні прототунки; Злий дім, 17.15 Камер. концерт, опія, концерт, 17.50 Про музику А. Одерфельдана: Молоді передмети, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Оглядний комунікат, 18.13 Спортивні виступи, 18.20 Орг. респіталь, гр. пл., 18.35 „Справжні обличчя Бони“, 18.50 Актуальна гутірка, 9.00 варт. едітети, Чаліпський сім. скаринка, форт., 19.45 „Нічліг в Апеннінах“, оперетта М. Овасювського, текст Ол. Фредр., 20.30 Минулишня та вірша Шпенюшту, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Опія. Напрошкий: Концерт, форт., скаринка, опія, орк., 21.45 Концерт орк., 23.00 Танкові мелодії в гр. пл.

Радіокутик.

УЛЬТРАЗВУКИ В ПОСЕРЕДНІЙ КОМУНІКАЦІЇ.

Переселати нормальні радіо хвилі під водою не насуває певні труднощі. Театр в Японії зробили пробі, що значиміше устаткування, застосовуючи ультразвукові хвилі для комунікації поміж двома підводними човнами. Уживано частоти 27 тис. ц/с, 40.500 ц/с і 80.000 ц/с. Вислання має високошвидкісний дуже просту (аналогіювання явища магнетостриції). Ультразвук був висланий товстою нікелевою циліндром діаметром 6 см. Завдяки „лазерним“ властивостям ультразвуку, висланняється передбачити кореспондентні апарати, що знаходяться поза засягом звукового спектру тремтіння.

НАСЛІДКИ КОНФЛІКТУ З ПРИВОДУ КРУЖКІВ У ШВАЙЦАРІЇ.

Швайцарські грамофони музичні сильно відтворюють нісильні конфлікти поміж радіо і грамофонним промислом та отверджують зменшення сплати на кружки, від коли радіо їх не падає.

В часі минулих Радіолюбів Світ оборот у торгівлі кружками був значно зменшений, ніж у минулих роках. Публіка прихилилася до грамплінок і не знала, що купувати, бо не знала „жовірі“ радіо-них акадентів.

Грамофоновий промисел унаслідок радіо за конкурента, але для торгівлі кружками радіо є першорядним рекламним засобом.

ПРОПАГАНДА НІМЕЦЬКОГО РАДІА НА СЕЛІ.

У своїй пропаганді німецьке радіо особливо увагу звертає на село, оскільки досконалих засадників і здобувачів за останні чотири роки багато зникло. З цього приводу в „Зеленому Тижні“ (тобто „Тижні Села“) радіоля поміж займають дуже поважне місце.

Підпис цього тижня директор німецького радіо має намір знову вислати в терен котлому спеціальних радіо-них во-ла, які мають за завдання ширити радіо-ну пропаганду на селі. В минулому році ці вола пробіли загальною 60.000 км.

ПОЛЕКША ДЛЯ ТИХ, ЩО ТЕРПЛЯТЬ!
При ревматизмі, артритизмі, нервоболях, ісхіясі і т. п.
успішно дієє латирания
„EMBeta - STAWOLIT“ Rej. Nr. 39
Mgr. W. Paździerskiego
Продажа в аптеках і аптичних складах.
Хем. фабр. „Pharmachemia“ — Бидгощ. 3—3

Дешеві Білі Дні

з 40 проц. знижкою цін влаштовує фірма

Галицький Магазин Новин

Львів, Галицька 15.

Полотно	0.80	Шифон на пост. шир. 150	1.70
Шифон	0.90	Пощевки мереж.	1.80
Зефр скаріт	0.80	Простирала ковдр.	4.50
Попелія на сорочки	1.20	Обрусове біле	1.90
Сарий шовк	1.—	Обрусове колір.	2.20
Перкаліна колір.	0.70	Гаритур 6 осіб	6.—
Димка на підтанці	0.70	Серветки	0.20
Полотно на простир.	1.25	Ручники вафл.	0.30
Простирала відпасов.	2.—	Ручники купел.	0.50
Вовн шир. 90	1.05	Хустинки до пост.	0.15
Атлас на пост. шир. 90	1.25	Отирки	0.40
Атлас на пост. шир. 150	2.85	Капи пісові	2.50
Шифон на пост. шир. 90	1.—		

Увага: З нагоди Білих Днів продаємо великі блаватні товари на 30 проц. дешевше. Замовлення в провінції полагодуємо за поштовою оплатою.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Купно — продаж: Бельгі безлг. 89.18, 88.75, Долари американські 5.28-30, 5.25-30, долари канад. 5.27-30—5.25-30, Фальорени год. 289.90—285-20, Франки фр. 24.64—24.50, Франки швайцарські 120.95—121.15, Фунти англ. 25.91—25.75, Гуальдени данц. 100.30—99.80, Корони ч. 16.30—15.90, Кор. австр. 115.09—114.85, Кор. норв. 130.13—129.15, Корони шв. 135.58—134.60, Ліри італ. 24.00—23.50, Марки фіні. 11.45—10.40, Марки нім. 124.00—120.00, Шилл. австр. 95.00—93.50, Марки нім. срібні 133.

АКАД.

Банк Польський 101, Ченстодине 28, Пулор 28.00, Вуголь 18.50, Лізвон 13.00, Норбаін 56.25, Старатовичі 32.00, 32.50, 34.25.

Тенденція сильніша.

Павери.

4 поз. інвест. 1. см. 65.00, серія немот. 2 см. 65-65, серія 85, 5 проп. поз. коня. 55.75, ведінодор. 52.25, о проп. поз. доз. немот. 4 проп. поз. прем. доз. 47.25, ста-біл 438.00, купон 177.68, консол. 51.75, 51.50, 49.50, 49.63, 2 ост. дрібні.

Збіжжя.

Львів, 23. II.

За 100 кг. льоко вагон Львів:

Пшениця одн. червона	20.25—30.50
Пшениця збір. червона	29.50—29.75
Пшениця одн. біла	30.00—30.25
Пшениця зб. біла	29.15—29.50
Жито шт. I.	24.75—25.00
Жито шт. II.	24.50—24.75
Ячмінь одн.	25.00—25.25
Ячмінь на жливо	24.25—24.40
Ячмінь паст.	23.25—23.50
Овес шт. I. незадом.	22.75—23.00
Овес шт. I. А легко зад.	22.25—22.50
Овес шт. II. незадом.	22.25—22.50
Овес шт. II. А легко зад.	21.59—21.75
Кукурудза кр.	23.00—23.50
Бобик	20.00—20.25
Вика темна	20.50—21.00
Вика сіра	19.50—20.00
Гречка на жливо	33.50—34.00
Гречка паст.	25.50—26.50
Лен	56.00—57.00
Сімя конопляне	42.50—43.00
Ріпак озимий	61.00—62.00
Ріпак зимний	48.00—50.05
Крупи гр.	56.00—58.00
Крупи яч.	37.10—38.00
Крупи яг.	46.00—47.00
Пеніак ч. 10.	37.00—38.00
Просо краєве	23.00—23.50
Макухи дн.	25.50—26.00
Кмин	80.00—85.00
Мука пшен. ст. гат. I вис.	47.25—47.75
„ „ гат. I А	46.25—46.75
„ „ гат. I Б	45.25—45.75
„ „ гат. I Ц	44.25—44.75
„ „ гат. I Д	43.25—43.75
„ „ гат. II А	41.75—42.25
„ „ гат. II Б	41.25—41.75
„ „ гат. II Ц	40.50—41.00
„ „ гат. II Д	39.25—39.75
„ „ гат. II Е	37.25—37.75
„ „ гат. II Ф	35.75—36.25
„ „ гат. II Г	33.25—33.75
„ „ гат. III А	28.00—28.50
„ „ гат. III Б	26.50—27.00

Мука пшенична паст.	23.50—24.00
Мука пшенич. разова до 95%	32.25—32.50
Мука пшен. жит. вис. 0—3%	32.00—32.50
Мука житня разова 0—95%	28.75—29.00
Мука житня гат. I. 0—30%	36.50—37.00
Мука житня гат. I. 0—65%	34.50—35.00
Мука житня гат. II. 50—65%	27.50—28.00
Мука житня понад 65%	24.00—24.50
Висівки житні	15.75—16.00
Висівки пшен. грубі	16.25—16.50
Висівки пшен. середні	15.75—16.25
Висівки ячм.	16.00—16.50

Інші курси незмінні.

Звідолення збіжжєвого ринку Цен-тросоюзу з дня 23. II.

Ціни на 100 кг. льоком, льоко вагон-стация завадовання:

Пшен. збірна 750 гр/л 5%	28.50—29.50
Жито збір. 691 гр/л 3%	23.00—24.00
Ячмінь пш. 621 гр/л 4%	22.00—22.50
Овес легко задом. 444	21.50—21.75
Овес не задом. 456	22.00—22.25
Гречка 10%	32.00—33.00
Кукурудза жовта	21.25—21.50
Кукурудза червона	23.00—23.25
Коноп. сімя	41.50—42.00
Соняшникове сімя	44.00—45.00
Насіння льону	53.00—54.00
Вика сіра	18.00—18.50
Вика темна	19.00—19.50
Конюшина чер. патур.	100.00—105.00
Конюшина чер. без каньяки	105.00—110.00
Конюш. ч. без каньяки 96%	115.00—120.00

Пшениця і кукурудза подешевіли, жи-то й овес подорожили на 25 сот. Ціни інших родів збіжжя незмінні. Тенденція на всі роди збіжжя незмінна.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляв, що від дня 23. лютого п. р. кооперативам платити на льоко Львів.
1 кг. масла десероного блюк. без опакування. 2.95 зол
1 кг. масла десероного бочкове відлучно в боч. опакуван. 3.00
1 кг. масла експ. відлучно з експ. опакуван. платити де-фінитивно 3.00
молоко від II. I. ц. р. 0.16—0.17
копа яєць 3.80
Тенденція на масло та молоко вдер-жана, на яйця льоко знижкова

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляв, що в дні 23. II. ц. р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря штак-мисарні „М. С.“ у Львові, (па. Білзеч-ського ч. 3) такі ціни:
Індички I. кл., добре умяснені, повногруді 1.30 зол
Індички I. кл., добре умяснені, повногруді 1.10
Курки молоді I. кл. біло й жов-тоніжні від 1.70 кг. вгору 1.20
Качки товщені I. кл. шойно від 1.80 кг. вгору 1.25
Слабших сортів від яєць поданих не приймає.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-МАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШО-МУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИ-КУВАТИСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ОПОВІСТКИ.

Дм. Николишин, Коломия, просить Вл. Яосифа Стадника, директора українсько-го театру, подати йому свою теперішню адресу.

СПИС ДАЛЬШИХ ЖЕРТВ ДЛЯ РЕМІС-НИЧОТ БУРСИ.

Солодуха Теодор, Мудришана 1 зол., Уряд Парохіальний Свєнстия збірка 3.25, Будж: Роман Голоніт 1, Крисль Михайло Ваковець 1, Д-р Кошуба Отофан Завєтін 1, Ільницький Вітольд Одрій 2, Отакож Влао Дубно 3, о. Іван Жарський Глаудио 2, Лявнин Дмитро Заставіч 0.75, Імж. Отофанович Ярослав Львів 30, Союз Укр. Купця і Пром. Львів 5, Григорій Кребо 11.50, Д. Герих Висіпег 20.10, Ремісничі Т-во „Зоря“ Львів 10.

КУПНО - ПРОДАЖА

КУПНО ГОДИННИКА є справою довго-Дешеві купите добрий годинник у власно-звєсній п'ятдесятилітній католицькій фір-мі ІВАН ЗЕЛЬТЕНРАЙХ, Львів, Мар-ска площа 5. 3032 25—7

МАШИНУ писальну українсько-поль-ську 160 зсл. продас Іванович, Львів, Го-родецька 23. 314 1-2

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

АГЕНТІВ ПОРТРЕТОВИХ на побувалих дотепер умовинах шукає портретове Заведення „Renezans“, Kielce, Focha 14. Спеціальність портрети „Semi-Email“ фотографічні новизни. Жадати проспек-тів. Просимо листуватись в польській мові. 128 16-36

МАТРИМОНІАЛЬНІ

ПАННА пристійна в приданні. Отура покічені. Пізнає мужчину на відмові-ному ставленні. Ціль: подружжя. Непо-внимі. Дискретні. Przemysł, poste-restante, leg. 132.

РІЖНІ

ПОВІДОМЛЯЮ Всесесних Отців Добро-дів, що дня 1. лютого 1937 р. я переніє свою бронзівичу робітню церковних ви-робів з Ринку ч. 9 на вул. Вірменську ч. 25 до реальності Т-ва „Зоря“. Прому-ласказо піддержати радний промисл. — Стефан Фединський. 215 12-13

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, че-ревні, ниркові, проти усавання матні під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕ-ДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАН УГРИН, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2946 30-100

ОГОЛОШЕННЯ.

Фортепіяни, піяніна

першорядних марок нові й окаянні.

Догідні кредитові умовини

Новацький

Львів, Пілсудського 17.

2620 25-38

Тел. 235-21.

ХТО?!

хоче купити найліпші косметичні і гі-гієнічні артикули по найдешевших цінах купує тільки у найсоліднішій

ПЕРФУМЕРІЇ

С. ФЕДЕРА

Львів СИНСТУСЬКА 7

Філія КОПЕРНИКА 15а
Кожний покупець, що покличється на оце оголошення „Діла“ дістане ЗА-ДУРНО гарний дарунок.

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам зовсім відповідати, якщо дасьте оголошення до „Діла“.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видас Вилевича Спіджа „Діло“.

З друкарні Вил. Спіджа „Діло“, Львів, Ринок 10.